

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

Moji milí,

16. června 1675 se Pán Ježíš zjevil sestře Markétě Marii Alacoque a žádal ji, aby šířila úctu k Jeho Nejsvětějšímu Srdci, aby se zavedl svátek Ježíšova srdce a také aby se šířila pobožnost devíti prvních pátků, spojená s 12 zaslíbeními těm, kteří budou pobožnost konat.

10. prosince 1925 se zjevila Panna Maria sestře Lucii – fatimské vizionářce – a žádala ji o šíření úcty k jejímu Neposkvrněnému Srdci a pobožnosti pěti prvních sobot v měsíci. Také tato pobožnost je spojená s mimořádnými přísliby.

Mnohý dnešní člověk se na tyto pobožnosti může dívat s rozpaky. Copak můžeme s Pánem Bohem obchodovat? Můžeme si koupit nebe s pomocí několika zbožných úkonů?

Za takovými úvahami je ovšem skrytá pýcha. Ve Starém zákoně říká prorok králi Achazovi: „Vyžádej si znamení od Boha“. Král Achaz odpoví zdánlivě zbožně: „Nebudu žádat, nebudu pokoušet Hospodina“. (Izaiáš 7, 11-12). Ve skutečnosti neprojevil pokoru, ale netečnost. A právě tato lidská netečnost bolí Ježíšovo a Mariino srdce a byla v pozadí oněch zjevení.

Pobožnosti prvních pátků a prvních sobot nemůžeme chápat jako nějaký handl s Pánem Bohem. Měli bychom v nich vidět pozvání, lákání Pána Ježíše a Panny Marie k našemu intenzivnějšímu zájmu o jejich blízkost. Nejde o to – pouze – „mít splněno“. Tyto pobožnosti by měly proměnit naše životy.

Všechny velké Boží věci jsou zároveň pokorné. Platí to pro modlitbu růžence, pro nošení hnědého škapulíře a také pro pobožnosti prvních pátků a sobot. Chytří jimi opovrhnou, pokorní je chytanou a už nepustí.

Z obsahu

- Úvodní slovo
- Zprávy z farnosti
- Kronika
- Slavení prvních pátků a sobot
- Knižní okénko
- Pro děti
- Program divadla Máj
- Bohoslužby o Vánocích
- Vánoční inspirace
- Program farnosti

Prosím vás tedy o zamyšlení se nad Ježíšovými a Mariinými požadavky a zaslíbeními a o zvážení, zda by vám nemohly prospět už na tomto světě, a hlavně ve chvíli smrti a pro celou věčnost.

Váš P. Karel

■ ■ ■ ZPRÁVY

■ Mikulášská nadílka

V úterý **5. prosince** od 17 hodin ve farním sále. Před začátkem rodiče odevzdají balíčky označené jménem dítěte do košů dole.

■ Poutní slavnost našeho kostela

Oslavíme v pátek **8. prosince**. V 10 hodin ráno bude sloužena mše svatá. Na tuto mši svatou naváže celodenní adorace – výstav Nejsvětější svátosti oltářní, která skončí v 18 hodin a po ní bude následovat druhá mše svatá. Prosíme, abyste se zapsali do rozpisu na adoraci. Rozpis je na nástěnce ve vestibulu kostela – vchod od fary.

Po večerní mši svaté v 18 hodin jste všichni srdečně zváni na agapé do farní kavárny. Uvítáme pomoc s přípravou i malým příspěvkem na pohoštění.

■ Adventní duchovní obnova

V sobotu **9. prosince** dopoledne se koná farní adventní rekolekce. Začátek je v 9 hodin a konec kolem poledne – na závěr bude mše svatá.

■ Předvánoční prodej knih

Druhou a třetí neděli adventní, **10. a 17. prosince** proběhne během celého dopoledne již tradiční předvánoční prodej knih v zadní předsíni kostela. Letos chystáme dvě novinky. V nabídce bude nově velký výběr knih z různých nakladatelství, především krásné knihy pro děti a napínavé životní příběhy, které se čtou jedním dechem. Chystáme také větší výběr kalendářů na rok 2024. Druhou novinkou bude nabídka rozmanitých titulů za akční cenu 59,- nebo 29,- Kč. Přijďte se podívat a pokochat krásou, kterou nabízí současný křesťanský svět knihy a nakoupit poslední dárky pod stromeček.

■ Svátost nemocných

V neděli **17. prosince** při všech mších svatých se bude konat udílení svátosti nemocných. Tuto svátost mohou přijmout nemocní a senioři. Je velmi vhodné se před přijetím svátosti nemocných také vyzpovídat.

■ Silvestr na faře

Letos opět srdečně zveme všechny farníky v neděli **31. prosince**, po mši svaté, která bude tentokrát sloužena až od 18 hodin, na silvestrovské posezení v kavárně. Uvítáme pomoc s organizací, zábavným programem, hudbou, zpěvem či pohoštěním. Zájemci, hlase se v sakristii nebo u Lídy.

■ **Pouť do Filipova**

Jako každý rok plánujeme odjezd v pátek **12. ledna** ve 24.00 od naší fary autobusem, návrat v sobotu **13. ledna** kolem 9. hodiny ráno. Jelikož je sobota den pracovního volna, mohla by být účast na pouti mnohem početnější. Pokud naplníme celý autobus bude cena cca 350 Kč.

■ **Červnový pobyt nejen seniorů a rodin s dětmi**

Od úterý 11. do neděle 16. června 2024 zveze na již tradiční duchovní a poznávací pobyt, tentokrát jsme vybrali Mariánské Lázně. Plánujeme výlety, prohlídky zajímavých míst v okolí. Podrobnosti včas oznámíme.

■ ■ **EKONOMICKÝ SEMINÁŘ NA ARCIBISKUPSTVÍ PRAŽSKÉM**

V pondělí 30. října 2023 jsem se zúčastnil za strašnickou farnost společně s panem MUDr. Zdeňkem Provazníkem prezentace, kde byl představen plán dlouhodobé strategie udržitelnosti samofinancování katolické církve v pražské arcidiecézi. Ve srovnání s loňským rokem, kdy jsme se stejné akce též zúčastnili, letošní dojem z prezentace byl mnohem přesvědčivější. Setkání moderoval generální vikář Mons. ThDr. Jan Balík, PhD, který nám představil sbor poradců, kteří tuto koncepci financování během roku prodiskutovali a připravili. Se svými příspěvky vystoupili, ředitel Sekce lesní správy AP Milan Mochán, jednatel investičního fondu AP Petr Beneš, Jiří Kývala z AP Green Energy a Michal Konvička z finančního oddělení AP.

Představili nám nejdůležitější pilíře financování katolické církve z hlediska dlouhodobé strategie.

Tím největším, který je již v letošním roce realizován, by mělo být nájemní bydlení, cituji: „pro lidi, kteří si díky současným poměrům na trhu s hypotékami nemohou vlastnické bydlení finančně dovolit“. Jedná se o bydlení s komerčním nájemným. Sociální bydlení by výhledově měla zajišťovat Charita. V roce 2023 bylo pronajato v Praze (obsazenost přes 90 % – údaj ze září 2023) 112 bytů, 37 garáží, 48 parkovacích stání a 5 obchodních prostorů v lokalitách Zličín (ulice Na radosti), Dejvice (ul. Jaselská) a Střížkov (ul. Roudnická) s hrubým výnosem 15,15 mil. Kč. Během příštího roku bude dokončeno a pronajato dalších 177 bytů, 11 obchodních prostorů a 1 školka v lokalitách Milovice, Kolín a Lihovar. Výhled do roku 2030 počítá se 470 nájemními byty (cca 400 v Praze, 70 mimo Prahu) s ročním výnosem 150 mil. Kč. V dalších plánovaných projektech by celkový počet bytů měl dosáhnout počtu 550 s ročním výnosem cca 185 mil. Kč. Jedná se o celkovou investici včetně směn církevních pozemků ve výši 4 miliard Kč.

Dalším důležitým pilířem financování jsou lesy, které byly a jsou i dnes historicky tradiční hospodářskou základnou církve. Jsou spravovány firmou AP lesnická s.r.o. bez ohledu na majitele, kterými jsou Arcibiskupství pražské, jednotlivé farnosti, kapituly nebo náboženské matice. V současné době jsou jednotlivé pozemky lesů roztroušené po celé republice, proto se obtížně obhospodařují, zejména menší lesní plochy. Snahou proto je směnit s Lesy ČR drobné lesní pozemky tak, aby tvořily větší celky.

Dlouhodobá strategie hospodaření arcibiskupství počítá do budoucna i s „malým developementem, fotovoltikou a finančními nástroji.“

Přes všechny tyto snahy bude k zajištění mezd kněží i fungování charitativních a pastoračních projektů potřeba podpora ze strany věřících. Proto závěrečná informace byla o připravovaném projektu Donátor, který umožní komukoliv darovat finance na platy kněží. Tento projekt má na starosti ekonom a dlouholetý člen bankovní rady ČNB Vojtěch Benda. Projekt Donátor se inspiroval v brněnské diecézi, kde úspěšně funguje, a měl by každému, kdo projeví zájem, umožnit zapojit se elektronickou formou do podpory církve. Minimální roční příspěvek registrovaného účastníka je stanoven na 200,- Kč.

Milan Moc

■ ■ ■ KRONIKA

■ ■ SENIORSKÁ ZASTAVENÍ

Kostel Zvěstování Panny Marie a benediktinský klášter sv. Gabriela v Praze na Smíchově

V září se sešla menší skupinka seniorů na prohlídku kostela Zvěstování Panny Marie a benediktinského kláštera sv. Gabriela v Praze na Smíchově v Holečkově ulici. Průvodkyní nám byla úžasná paní – aristokratka Monica Bubna-Litic, předsedkyně nadačního fondu Malakim (hebrejsky andělé). Důkladně nás seznámila s beuronským uměním, které vycházelo ze starořeckého, egyptského i byzantského umění. Beuronská umělecká škola byla založena německým malířem, sochařem a architektem, později benediktinským mnichem, Desideriem Peterem Lenzem v r. 1894. Již o 2 roky později začal s uměleckou výchovou benediktinek v opatství sv. Gabriela v Praze. Kostel Zvěstování Panny Marie vyzdobili laičtí mniši, kněží a obláti. Andělé v presbytáři i výmalby v klášteře jsou dílem samotných sester benediktinek.

Stavba kláštera byla započata v r. 1888 v novorománském stylu, benediktinky do něj přišly v r. 1891. V r. 1919 odešly německé i české sestry do Rakouska, neboť se obávaly protiněmeckých nálad v Československu. Kostel i klášter prodaly československému ministerstvu pošt a telekomunikací s podmínkou, že klášterní kostel zůstane zachován pro bohoslužby. Inventář kláštera si odvezly s sebou. V r. 2016 oznámila Česká pošta, že pro klášter již nemá využití a chce ho prodat. V r. 2019 byl klášter prodán společnosti Cimex Invest. Protože je budova ve velmi špatném stavu, má být citlivě zrekonstruována a využita ke komerčním účelům. V současné době probíhá restaurátorský průzkum nástěnných maleb.

Kromě beuronského umění nás v klášteře zaujala sloupová kapitulní síň, refektář, knihovna, rajský dvůr, který pošta v pozdějších letech zastřešila. Zajímavé je také vnitřní schodiště i křížová chodba.

Prohlídkou kostela i kláštera jsme všichni byli nadšeni a proto ji můžeme doporučit i ostatním farníkům. Program komentovaných prohlídek najdete na stránkách: kudyznudy.cz.

Zdeňka Bajerová

Kostel svatého Havla

Krásného říjnového dne navštívili naši senioři kostel sv. Havla. Průvodcem nám byl pan Zdeněk Masar, který nás podrobně seznámil jak se světcem Havlem, tak i s bohatou historií kostela.

Původně gotický kostel byl založen ve 13. stol. Václavem I. Současné barokní průčelí vzniklo v 18. stol. V kostele je barokní vybavení. Obraz na hlavním oltáři představuje P. Marii a sv. Havla. Je dílem Jana Kryštofa Lišky. V boční kapli je cenný sochařský komplet Kalvárie od Ferdinanda Maxmiliána Brokoffa. Nad vstupem do této kaple je umístěn kovový reliéf podpisu sv. Jana Nepomuckého, který nechal zhotovit P. Jiří Reinsberg. V kostele byl Jan Nepomuk 10 let farářem (1380-1390). Působil zde také kazatel Konrád Waldhauser. V r. 1404 tu kázal Jan Hus. Pak patřil kostel konsistoři podobojí. V 17. stol. dostali kostel obutí karmelitáni, kteří vedle kostela vybudovali nový klášter, který byl zrušen za Josefa II. Nyní u sv. Havla působí řád Karmelitánů z konventu v Praze Liboci.

V kostele je pohřben Karel Škréta i jeho syn Karel Škréta mladší.

Zajímavostí je, že na havelském tržišti byl postaven dřevěný dům, ve kterém se konala korunovační hostina Karla IV. s Blankou z Valois.

Zdeňka Bajerová a Jarmila Ševčíková

■ ■ PODZIMNÍ PŘÁZDNINY V BRTNICI

Během podzimních prázdnin jsme letos navštívili již známou Brtnici. Na rozdíl od posledních prázdnin již byla zapadaná podzimním listím a hodnoty na teploměru také výrazně klesly. A tak jsme zabalili o teplé ponožky a zimní bundu navíc. Podzimními prázdninami nás doprovázeli svaté dvojice, během tábora povídali o svatém Františkovi a Kláře, Petrovi a Pavlovi nebo o svaté Perpetue a Felicitě. A pomocí celotáborových her jsme si jejich životy ještě trošku více přiblížili.

Ve volném čase jsme také stihli odehrát fotbalový turnaj, spoustu kol Maršála a špióna a mnoho jiných her. V sobotu večer jsme si také uspořádali malou soukromou párty a společně tak zakončili letos o něco kratší podzimní prázdniny. V neděli jsme tábor ukončili mší svatou v místním kostele a vydali jsme se na zpáteční cestu domů. Podzimní prázdniny utekly velmi rychle a my už se společně s Aničkou těšíme na jarní prázdniny v Rokytnici.

Hana Dvořáková

■ ■ OHLÉDNUTÍ ZA NEDĚLNÍM DOPOLEDNEM S KNIHOU VE FARNÍ KAVÁRNĚ

Když se měl farní swap konat poprvé, byla jsem zvědavá, ale pak na termín zapomněla; vlastně jsme tu červnovou neděli ani nebyli na mši sv. ve Strašnicích. Ve svatováclavském farním zpravodaji mě zaujal článek od Elen, která moc hezky první zkušenost s tímto druhem výměny nepotřebných (dětských) knih, které potěší a poslouží někomu jinému, popsala. Podruhé nezapomenu ... aha, tak už za týden, jak jsme upozorněni v ohláškách. Knížek máme hodně, malý byt, mám pocit, že neustále vyřazujeme – vždycky se je snažím posunout dál k někomu, kdo je ocení. Tak za týden. 1. října vstupujeme do kostela a potkáváme farníky, kteří byli na deváté. Někdo má v ruce jednu knihu, někdo víc, jiní si o knihách v kavárně povídají. Ale ne, zapomněla jsem ... do kavárny i tak po mši sv. zamířím. Je tu plno, knih stále dostatek, i když už je po třetí bohoslužbě. Navíc je v provozu farní knihovna. Nevím, co si vybrat dřív, nakonec mě nejvíc zaujaly knihy Karmelitánského nakladatelství. Stydím se, že jsem nic nepřinesla, ale Katka mě ujistí, že to vůbec nevadí. Odnáším si tři útlé knížky. Příště nezapomenu a mockrát děkuji – za nápad a realizaci!

Monika

Každá příležitost, která lidem umožní seznámit se s krásnou literaturou je neocenitelný čin, který má hluboký přesah v dalším životě čtenářů a ještě v 21. století není plně doceněn. Poznávání literatury, se tak dostane dalšímu okruhu lidí, pro které je fascinující, že mohou bezplatně a plně aktivně vstoupit do nitra zvolených témat a postav v předkládaných knihách. V klidu domova mohou pak čtenáři prožívat historické události, osobní zkušenosti lidí, prožívat je s nimi emočně, diskutovat, díky vnitřnímu životu každého z nás, a tak si tříbit svoje názory, posilovat svoje zkušenosti a rovněž soucítit s těmi, kdož měli odlišný život, než určitý čtenář. Dějiny se nemusí omezit jen na poznání výkladem, ale třeba zkušenosti Pavla Fischera (Alena Ježková – Hovory s Pavlem Fischerem), nebo Ignáce z Loyoly (Curzia Ferrariová – Černý rytíř) nás naučí historicky myslet, rozvinout poznání o minulosti, hledat logiku příčin a následků, ale hlavně vidět události nejen svým současným pohledem, ale vnímat i dobové reálie a perspektivy. Životopisy svatých v dětských knížkách pak odpoví na otázku, proč jsou tito lidé svatí? Samozřejmě proto, že svatý, to je taková duchovní Nobelova cena, kterou jsou obdařeni lidé, jejichž život ovlivňuje žítí i v současné době (Kolektiv autorů – Svatý Václav a návrat k českému národnímu povědomí). Kronika Nobelových cen, kterou jsem si přinesla domů, mi podrobně a zasvěceně otevřela úžasný svět objevů, jež přinesly světu pokrok a osvětlila mi důvody, proč vlastně byla tato Nobelova cena v roce 1895 vytvořena. Je to vynikající zdroj poznání pro každého, kdo se o fantastický svět objevů zajímá. Těším se upřímně na další „Dopoledne s knihou“ a všem doporučuji, aby se příšli podívat a předložené poklady je nenechaly lhostejnými.

S úctou ke všem autorům literatury vděčná Magda Tůmová.

Příští Dopoledne s knihou a možnost výměny knih chystáme na čtvrtou neděli postní. Čas odříkání se v té době přehoupne do své druhé poloviny. Kdo si předsevzal, že by si v rámci postních aktivit chtěl třeba vytřídit knihovnu, bude mít ideální příležitost. Vytříděné knihy udělají radost novým majitelům. A kdo by chtěl chytit „druhý postní dech“ a znovu se opřít do svých (nebo nových) předsevzetí, možná během Dopoledne s knihou najde takové čtení, které obnoví jeho postní předsevzetí a pomůže opět zajet na hlubinu. V postně-velikonočním zpravodaji akci ještě připomeneme.

■ ■ POZDRAV NAŠÍ FARNICE Z DAČIC

V úterý 21. listopadu brzy ráno na svátek Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě přijala po ročním postulátu naše farnice Dominika Hadravová v klášteře Řádu bosých karmelitek v Dačicích obláčku. Oblékla řeholní hábit a přijala řeholní jméno Ráchel, úplně celým jménem – sestra Marie Ráchel od svatých ran Kristových.

Před lety Domču jako malou tříletou velmi živou a veselou holčičku maminka přivedla poprvé na náboženství dolů do farní klubovny. Pána Ježíše měla vždycky ráda a zajímala se o všechno, co jsme si v náboženství povídali.

A teď nám píše z klášteře z Dačic, chvíli před obláčkou, posílá fotky a začíná dvouletý noviciát. Bůh má s námi všemi své plány, podpořme je modlitbou.

Chvála Kristu!

Někteří si mne možná pamatujete, a ostatní si snad vybaví mou rodinu – nebo její část. Jmenuji se Dominika Hadravová a před rokem (7. října) jsem vstoupila na Karmel Matky Boží v Dačicích jako postulanka. Protože vím, že se za mne strašnická farnost modlí, chtěla bych

Vám tímto způsobem poděkovat za Vaši podporu. Během prvního roku jsem mohla začít poznávat život komunity a své sestry, a nově poznávat Toho, Který, jak věřím, mě sem zavolal.

V září komunita rozhodla o mém připuštění k obláčce, a měla bych tak 21. listopadu, v den památky Zsvěcení Panny Marie v Jeruzalémě, obléci hábit – šat Panny Marie Karmelské – a přijmout nové jméno, které pro mě Pán od věčnosti připravil. Obláčkou, která se přirovnává k zasnubám, začíná dvouletý noviciát. Jde o dobu intenzivnějšího poznávání života komunity, vlastního povolání, a zároveň je to čas pro důkladnější rozlišování, jako novicka se ještě mohou kdykoliv rozhodnout odejít, pokud bych poznala, že to přece jen není místo, kam mne Pán volá, podobně jako snoubenci mohou během zasnub upustit od svatby. I proto budu mít během nadcházejících dvou let omezenější kontakt se světem „venku“ (dopisy, návštěvy atd.). Podobně jako období zasnub je i noviciát „jen“ přípravou, ale podobně jako zasnoubení je jen jedním z kroků ke svatbě, je i obláčka jen dalším krokem k něčemu většímu,

k zsvěcení se Pánu řeholními sliby. Chtěla bych Vás tedy poprosit, abyste mne provázeli modlitbou i v tomto čase bližšího žití s Ním, abych mohla dobře poznat Jeho svatou Vůli, a odpovědět na ni celým svým životem.

S vděčností a v modlitbě Dominika

■ ■ NA VLNÁCH PÍSNĚ...

Ohlédnutí za jednou nevšední nedělní bohoslužbou

*Voláš mě pojd', po vlnách kráčeji,
nevím, jak jít, nevím jak stát.
Odvahu dáváš nejistému,
v těch hlubinách vedeš mě sám.*

Přicházíme s rodinou na nedělní „dětskou“ bohoslužbu a usedáme do lavic tam, co obvykle. Snažím se přede mší o chvíli tichého soustředění. Děti se pošťuchují. Muž se mračí. Mě se honí hlavou tisíc věcí. Nemocná kamarádka. Změny v zaměstnání. Jedno dítě by chtělo... Druhé by potřebovalo... Třetí se právě teď chce mazlit a já bych se chtěla jen na chvíli ztišit a soustředit... Před oltářem stojím „náš“ Ondřej. V ruce cosi drží. Kouká nahoru na kůr. Marně přemýšlím, co to tam koumá.

*Nadějí hloubku překonávám,
Tvá mocná dlaň mě provází.
Když klopýtám, chybí mi síla,
Ty zůstáváš, pevnost nacházím.*

Co to nacvičuje? Jak ho tak sleduji, (protože je nepřehlédnutelný), dochází mi, že asi něco ladí s těmi na kůru. Zaposlouchávám se. Zní to ... opravdu krásně! Trochu hlasitě tedy. Asi „zkouška mikrofonu“.

Ale ten zvuk. Ty housle... To je krása...

*Bez mezí dej víru, Duchu veď mě dál,
Ty zveš mě, abych vstal, a dál po vodě kráčel.
Veď mě dál než kam bych já si jít kdy přál,
Ty víru jsi mi dal, chci jít tam, kde vládneš sám.*

Melodie i slova mě na chvíli přenášejí do jiného světa. Pak zvon ohlašující začátek bohoslužby. Z jiného vesmíru zpět na zem do Strašnic. Mše je provázena klasickým repertoárem, takže zapomenu na to, že tu byla hudba „odjinud“. Jaké je pak tedy pro mne překvapení, když se po přijímání ta krásná, pro mne nová – neznámá – píseň znovu vynoří. Nyní už jsem připravenější vnímat krásu a hloubku slov.

*Ty zveš mě, abych vstal, a dál po vodě kráčel.
Veď mě dál než kam bych já si jít kdy přál...*

Mrkáním rozháním slzy dojetí a náhlý „nával“ rýmy se nenápadně (a marně) snažím pozastavit hřbetem ruky. Fascinovaně se rozhlížím po kostele. V pravidelných intervalech se lidé otáčejí na kůr. Stejně jako já zřejmě nevěří vlastním uším. To opravdu zpívají ti naši naživo? Nepustili nám nějakou profi nahrávku ze záznamu? Chvillemi si přijdu jako ve filmu. Závěr písně, ačkoliv se slova opakují, má sílu.

Veď mě dál než kam bych já si jít kdy přál...
„Modleme se...“

... Tak. To bylo něco, vážení!

Doma jsem si hned potřebovala píseň znovu vyhledat. Originál (<https://youtu.be/PfpEefKiG2I>) má krásný zvuk, ale česky si nezapějete. V češtině existuje několik překladů, naše Kaloka nacvičovala ten ze Zpěvníku pro scholy <https://zpevnik.proscholy.cz/pisen/131/oceany> od Chapely. České zhudebnění je k dispozici například v provedení uskupení el_worship (<https://youtu.be/OD2Z2tUHzzE>), ale při vší úctě, nemá ten zvuk. Došla jsem tedy k závěru, že žádný z dostupných odkazů neumí nabídnout v jednom vše, co zdobilo onu nedělní mši. Podmanivý zvuk s českým textem. Myslím, že před naší Kalokou stojí další výzva...

I otec Karel výjimečnost a sílu doprovodu onu neděli zaznamenal, neboť se zmínil, že sbor má za sebou jednodenní soustředění, jehož plody jsou znát. To mě zaujalo, a tak jsem vnesla prosbu, zda by se Kaloka mohla o průběh a dojmy ze soustředění podělit.

-kazy-

Kalokagathia měla soustředění

Již delší dobu jsme v naší schole nerozšířili repertoár o nové písně či doprovody. Rozhodli jsme tedy zase jednou uspořádat soustředění a pořádně se věnovat zkoušení. Bývalo zvykem na pár dní nalézt azyl u některého z bývalých kaplanů, ale tentokrát jsme zvolili skromnější jednodenní variantu ve farním sále.

A jak takové soustředění vypadá? Dopoledne jsme začali secvičováním nové písně. Původní chaos začal postupně dostávat pevnější kontury a na oběd jsme odcházeli s pocitem, že „to půjde“. Posezení v blízké restauraci bylo příjemným intermezem v pošmourném dni. Na odpolední program jsme zařadili především nacvičování doprovodů ke stávajícím písním a celé snažení jsme uzavřeli zapojením a nazvučením aparatury v kostele, abychom byli připraveni na nedělní „dětskou“. Každé správné soustředění musí být zakončeno nějakou party a ani tentokrát jsme neudělali výjimku, byť ve velmi poklidné podobě.

Sobotní úsilí jsme se pokusili zužitkovat při nedělní mši svaté. Mohli jste tak slyšet novou píseň Oceans od Hillsong United (česky Na vlnách) a především takřka celou nástrojovou sekci: klavír, syntetizátor, bicí, basa, housle, kytara – tentokrát chyběla pouze flétna. To vše nazvučené s novými reproduktory, takže jsme byli poněkud hlučnější než obvykle.

Málem už jsem zapomněl, jak příjemné je společně něco tvořit. Myslím, že jsme si to všichni docela užili a na jaře si soustředění rádi zopakujeme.

Pokud byste chtěli něco podobného také zažít, nebo se chcete službou více zapojit do mše svaté, přijďte mezi nás. Přestože nám již dorůstá a zdatně se zapojuje nová generace našich dětí, tak zvláště zpěváky přivítáme s otevřenou náručí. Ale i pokud Vám více než hlas slouží sluch, využijeme Vás třeba jako příležitostné zvukaře. Přijďte a uvidíte.

Ondřej Hlaváč

■ ■ HALLOWEEN V ČESKU A VÁNOCE PO FRANCOUZSKU

Ohlédnutí za letošním Halloweenem

Ve všech třech školách, kam chodí naše děti a které jsou na sobě nezávislé, se letos opět „slavil“ Halloween. Děti mohly dorazit v kostýmech a místo vyučování pro ně byl připraven „halloweenský“ program. Co s tím? Děti znají naše názory na tuto zvláštní slavnost, a tak když se dvě z našich dětí dozvěděly o chystaném karnevalu, s obavami mi sdělovaly, že by chtěly také přijít v masce a nevědí, jak to vyřešit. Nastala dlouhá diskuze. Naše děti mají velmi rády dětské karnevaly, tedy to pro ně nebylo vůbec snadné, ale nakonec jsme našli jakési řešení. Jedno z dětí se ani nechtělo převlékat do kostýmu a samo od sebe se rozhodlo v klidu přečkat maškarní rej někde v koutě. A jedno dítě onemocnělo, tedy zůstalo doma. A my dospělí jsme mohli (nejen) celý den přemýšlet, jak je možné, že státní školy, o kterých se tvrdí, že jsou „nenáboženské“, slaví právě Halloween. Jsem přesvědčena o tom, že i školní halloweenský karneval může napáchat různé velké škody. U nás to snad dopadlo ještě docela dobře. Hrůzostrašné masky některých školáků našim dětem natolik utkvěly v paměti, že se ani pozdě večer nedařilo usnout a hrozilo, že některé naše děti nebudou moci druhý den jít do školy, a to kvůli nevyspání. Ten den jsem také dostala radu, kterou se asi příští rok budu řídit – děti 31.10. do školy neposlat.

A ještě jeden druh slavností mne letos „zaujal“ – lampionové průvody na konci října a začátku listopadu. Ty se již našťestí nekonají v době školního vyučování. Četla jsem několik pozvánek a dlouho přemýšlela, proč se ty konkrétní průvody vůbec konají. My, jako školáci, jsme si připomínali VŘSR (Velká říjnová socialistická revoluce), ale co si ti lidé připomínají dnes?

-pj-

Cestování za zimou, Svátky kreativity, Kouzelný prosinec aneb neutralizace Vánoc ve Francii

Každý podzim krátce před začátkem adventu jezdíme s manželem na pár dní do naší milované Francie.

Letos se titulky novin i diskuze s přáteli částečně točily okolo západofrancouzského města Nantes. Místní zastupitelé totiž už druhým rokem pokračují v sekularizačním trendu přeměny křesťansky pojatých Vánoc v nábožensky neutrální „Svátky konce roku“.

Francie patří mezi evropské země, které stojí v čele fenoménu hyperkorektnosti, inkluзивity, antidiskriminace a zesvětštění. V paradoxně dosti militantní podobě jsme to zažili v době, když naše děti chodily ve Francii do katolické základní školy, ale výuka náboženství musela v rámci procesu sekularizace veřejných institucí probíhat mimo školu. A tak se ani slavení Vánoc nemůže vyhnout tomuto dlouhodobému trendu všeobecné opatrné rozplizlosti.

Co to pro město Nantes konkrétně znamená?

- Vánoce se ani letos nebudou jmenovat „Vánoce“ (francouzsky Noël), protože svátky tu jsou nejenom pro praktikující křesťany, ale i pro nevěřící či věřící z jiných kultur.

- Letos se tedy bude slavit tzv. „Cestování za zimou“ (Voyage en hiver), případně Svátky tvořivosti (Fêtes de la créativité), což nahrazuje pojmenování Svátků narození Krista (Fêtes de la nativité).
- Nantes nezůstává v této progresivní tendenci osamoceno. Loni byly Vánoce přejmenovány např. ve městě Bordeaux (na Kouzelný prosinec).
- A například hlavní televizní program TF1 přestal před pár lety přenášet v přímém přenosu půlnoční mše (a nahradil je humornými estrádami).
- Otec Vánoc (Père Noël) nesmí být automaticky vždy muž, takže letos bude mít hlavní slovo „Matka Vánoc“ – navíc, netuším, z jakého důvodu, oblečená do sportovní teplákové soupravy.
- Typické barvy Vánoc, jako bílá, červená, zelená, zlatá, budou nahrazeny pastelovými barvami a barvami duhy.
- Typické vánoční atributy, jako ozdobené vánoční stromky s baňkami, vánoční girlandy nebo betlémy s jesličkami, budou nahrazeny „čímkoli jiným neutrálním“, v rámci (zdánlivě) neomezené tvůrčí svobody.
- Vánoční koledy budou nahrazeny modernějšími songy.

Cílem je podle místní radnice „sjednotit všechny obyvatele Nantes v pod jednotnou vlajkou kreativity“ (zdroje: Le Figaro, Ouest-France, Atlantico.fr).

V překladu: hlavně si neznepřátelit muslimy, nenaštvat feministky, nedotknout se LGBT komunity... Křesťané skousnou všechno. Měla jsem potřebu se o této skutečnosti podělit s ostatními.

Jeden náš francouzský přítel, který má českou manželku, nás, Čechy, zapřísahal, ať Česká republika nepodlehne dnešnímu diktátu relativismu a trendům, které jdou proti zdravému rozumu, ničí tradiční hodnoty a podkopávají křesťanské kořeny evropských národů. Většina obyvatel Nantes je znechucených. Mají dojem, že jim byly Vánoce už podruhé ukradeny. Československo si dokázalo uchránit (vánočního) Ježíška před ruským Dědou Mrázem.

Dokáže si Česko uchránit (nejen) Ježíška před (nejen) Matkou Vánoc?

Veronika

■ ■ ■ TÉMA: SLAVENÍ PRVNÍCH PÁTKŮ A SOBOT

■ Slavení prvních pátků v měsíci

Zasvěcení Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu

Ježíš zjevil svaté Markétě Marii Alacoque:

„Má všemohoucí láska udělí všem, kdo po devět po sobě jdoucích prvních pátků mě přijmou, milost konečného setrvání. Nezemřou ve stavu nemilosti a bez svátostí. Mé Božské Srdce jim bude v posledním okamžiku bezpečným útočištěm“.

Základy úcty k Ježíšovu Srdci pramení z Písma svatého, zvláště z Evangelia sv. Jana. Ve druhé polovině 17. století byla církev pod vlivem různých myšlenkových proudů hlavně ve Francii zasažena přílišnou tvrdostí a přísností, takže věřící ztráceli důvěru i víru v Boha a téměř se odcizili přijímání svátostí, zejména eucharistie.

Rozhodujícím momentem ve vývoji úcty k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu byla zjevení sv. Markéty Marie Alacoque (1674-1690), francouzské vizitantky z kláštera Paray-le-Monial. Prožívala soukromá vidění Ježíšova Srdce, v nichž Pán Ježíš žádal úctu ke svému Srdci. Ježíšovo Srdce se stalo symbolem teologie a křesťanské spirituality soustředěné na prožívání blízkosti Krista, který ukazuje velikost Boží lásky k člověku.

K prvnímu vidění sv. Markéty Marie Alacoque došlo 27. prosince roku 1673 ve svátek sv. Jana Evangelisty. Představovalo Spasitelovo Srdce „průzračné jako křišťál“ s ranou na boku, obtočené trním a s křížem nad Srdcem. Na doporučení zpovědníka sv. Markéta Marie popsala svůj prožitek v Deníku:

„Jednoho dne jsem měla trochu víc času trávit před Nejsvětější svátostí a pocítila jsem, že mě obklopila Boží blízkost, a to tak silně, že jsem zapomněla na sebe i na místo, kde jsem byla a celá jsem se oddala tomuto Božím Duchu; odevzdala jsem své srdce vládě Jeho lásky. Pán mi dovolil dost dlouho spočívat na své Božské hrudi, kde mi odhalil zázrak své lásky a nevýslovné tajemství svého Nejsvětějšího Srdce, jež přede mnou dosud tajil. Svě Srdce mi otevřel poprvé, ale způsobem tak skutečným a hmotným, že mi nedovolil o tom pochybovat, přestože jsem se bála klamu.“

Svatá Markéta Marie Alacoque rovněž slyšela slova Pána Ježíše, jimiž hovořil o velké lásce svého Srdce k lidem: „Toto je Srdce, které tak milovalo lidi, že jim dalo vše, co mělo.“ Obrazem této lásky jsou „vroucí plameny“ vycházející ze Srdce, které Pán Ježíš chtěl prostřednictvím sv. Markéty Marie předat všem lidem.

Podruhé se Ježíš zjevil Markétě Marii Alacoque roku 1674 pravděpodobně v oktávu Božího Těla. „*Otevřel hrud', ukázal mi své Srdce, celé milující a lásky hodné, odkud jako z živého pramene vycházely ony paprsky. V tu chvíli mi odhalil nevýslovné zázraky své čisté lásky a ukázal mi, kam až došla Jeho mimořádná láska k lidem, od nichž nic nedostává kromě nevděku.*“

Novým prvkem vidění bylo, že Pán Ježíš odhalil nevděk a vlažnost lidí vůči spásonosnému Kristovu dílu. Nevděk těch, kteří na Jeho nekonečnou lásku odpovídají lhostejností, chladem nebo dokonce neúctou. Pán Ježíš rovněž sv. Markétu Marii žádal, aby ona nahrazovala to, co druzí zanedbávají. Ujistil ji, že jí pomůže tento úkol splnit. Vynahrazování spočívá v tom mít tento úmysl při každém svatém přijímání, ... a zejména jít ke svatému přijímání každý první pátek v měsíci.

Poselství, které se šíří z Paray-le-Monial, je tedy výzvou k lásce a přátelství s Bohem, s Kristem. Je to naléhavá výzva i v dnešní době. Na nás je, abychom toto pozvání s vírou přijali a stali se radostí a útechou Ježíšova Srdce. **Smír, to je touha milujícího a vděčného srdce odpovídat láskou na lásku.**

Během setkání Pán Ježíš předal sestře Markétě Marii příslibení nabízená všem ctitelům Jeho Nejsvětějšího Srdce. Byla popsána v jejich dopisech a vyprávěních a po její smrti byla sestavena do známých a úžasných 12 příslibů:

Budu je těšit ve všech jejich útrapách a protivenstvích.

Budu žehnat všem jejich pracím a podnikům.

Dám jim všechny milosti potřebné jejich stavu.

Budu jejich bezpečným útočištěm v životě, ale zvláště v hodině smrti.

Hříšníci naleznou v mém Srdci pramen a nekonečné moře milosrdenství.

Duše vlažné se stanou horlivými.

Horliví se brzy povznesou k velké dokonalosti.

Kněžím dám milost, že přivedou k pokání i nejzatvrzelejší hříšníky.

Rodinám, v nichž se bude mé Srdce uctívat, dám pokoj a mír.

Budu žehnat domům, v nichž bude vystaven a ctěn obraz mého Srdce.

Jména těch, kteří tuto úctu rozšiřují, budou navždy v mém Srdci.

Těm, kteří po devět měsíců každý první pátek půjdou k svatému přijímání, dám milost, že vytrvají v kajcnosti až do konce a nezemřou ve stavu nemilosti. Mé Srdce jim bude bezpečným útočištěm.

■ Slavení prvních sobot v měsíci

Zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie

Podobně jako jsou první pátky v měsíci zasvěceny Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu, slavením prvních sobot v měsíci se zasvěcujeme Mariinu Neposkvrněnému Srdci na smír za urážky, rouhání a lhostejnosti, kterými je její Srdce uráženo. K tomu nás vybízela sama Panna Maria ve Fatimě již před sto lety.

13. července 1917 se ve Fatimě třem pasáčkům – Lucii, Františkovi a Hyacintě – Panna Maria zjevila potřetí a ukázala jim peklo. V tomto zjevení pasáčkům řekla, že si přeje, aby se ve světě ustanovila úcta k jejímu Neposkvrněnému Srdci, a také hovořila o smírném svatém přijímání v první soboty v měsíci. „*Viděli jste peklo, kam se dostávají duše ubohých hříšníků. Aby je zachránil, chce Bůh ve světě zavést úctu k mému Neposkvrněnému Srdci. Jestliže lidé udělají, co vám řeknu, mnoho duší se zachrání a bude mír...*“

O osm let později, 10. prosince 1925, se Panna Maria zjevila Lucii a řekla: „*Dcero, pohleď na mé Srdce, ovinuté trny, kterými je nevděční lidé probodávají rouháním a nevděkem. Snaž se alespoň ty mě potěšit a řekni, že slibuji všem, kdo se po dobu pěti měsíců v první sobotu vyzpovídají, přijmou svaté přijímání, pomodlí se růženec a věnují mi čtvrt hodinku na smír a při tom budou rozjímat o tajemstvích sv. růžence, těm budu blízko v hodině smrti se všemi milostmi, které potřebují ke spáse.*“

Proč právě pět prvních sobot?

Panna Maria ve Fatimě vybízí k pěti prvním sobotám, protože existuje pět urážek a rouhání proti Neposkvrněnému Srdci Panny Marie:

1. rouhání proti Neposkvrněnému početí Panny Marie
2. rouhání proti jejímu Panenství
3. rouhání proti jejímu Božskému mateřství
4. rouhání těch, kteří otevřeně zasévají do srdcí dětí lhostejnost, a dokonce i nenávisť vůči Matce Boží
5. urážky těch, kteří ji hanobí v jejich obrazech a sochách

K pobožnosti pěti prvních sobot byla dána velká příslibení: „*Všem, kdo po pět po sobě následujících prvních sobot v měsíci splní požadované podmínky, slibuji, že při nich budu v hodině smrti se všemi milostmi potřebnými ke spáse jejich duše.*“

Jaké jsou nutné úkony smírných pobožností prvních pěti sobot v měsíci?

1. svatá zpověď – možno vykonat v týdnu, s úmyslem smíru za urážky Neposkvrněného Srdce Panny Marie

Další tři podmínky však musí být splněny v den první soboty.

2. svatě přijímání na smír
3. pět desátků svatého růžence
4. rozjímání o tajemství sv. růžence, o jednom nebo více tajemstvích (15 minut), čtvrt hodinka duchovní četby o jednom nebo více tajemstvích nebo modlitba druhého růžence

Toto vše konat s úmyslem na smír Neposkvrněného Srdce Panny Marie pět po sobě jdoucích prvních sobot.

■ Pobožnost prvních devíti sobot v měsíci

Dne 15. srpna 1942 ukázal Spasitel Neposkvrněné Srdce své Matky ctihodné služebnici Boží, sestře klarisce Konsolátě Betrone se slovy: „*Tak jako jsem já skrze Neposkvrněné Srdce mé Matky přišel na svět, tak přijdou duše skrze toto Srdce k mému Srdci. Toto Srdce je pramen mých milostí, ze kterých příští život a posvěcení světa. Jako mně dal Otec všechnu moc na nebi i na zemi, tak skládám vítěznou moc nad hříchem a světem do Srdce mé neposkvrněné Matky. Má dcero, skrze Markétu (Marii Alacoque) jsem dal světu velká zaslíbení. Protože jsem však ve své dobrotě nekonečný a mé milosti jsou nevyčerpatelné, slibuji nyní ještě více. Jestliže duše chtějí, aby se má zaslíbení naplnila, ať milují a uctívají Neposkvrněné Srdce mé Matky. To budou dokazovat tím, že budou po devět po sobě jdoucích prvních sobot v měsíci po kající přípravě přijímat mé svaté Tělo s úmyslem, aby usmířovali mé Božské Srdce spojené s Neposkvrněným Srdcem mé Matky“*

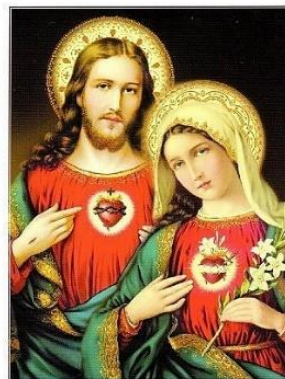
Panna Maria žádala prostřednictvím fatimské Lucie pět sobot, Spasitel však mluvil o devíti. Sestře Konsolátě to zdůvodnil takto: „*Prosba mé Matky o prvních pět sobot je projev její pokory, kterou má i v nebi, protože se necítí hodna stejné úcty. Moje prosba je však projevem mé lásky, která nemůže snést, abych dostal více než ta, se kterou jsme v lásce spojeni.“*

Ježíšova zaslíbení pro nověnu prvních sobot devíti po sobě jdoucích měsíců ke cti Neposkvrněného Srdce Panny Marie.

Všechno, co od mého Srdce vyprošují skrze Srdce mé Matky, jim udělím ještě během nověny, když o to prosí s důvěrou.

- Ve všech životních okolnostech pocítí podporu a požehnání mé Matky.

SLAVENÍ PRVNÍCH PÁTKŮ A PRVNÍCH SOBOT V MĚSÍCI

Pavel Havlát

- Mír, porozumění a láska zavládne v duších a rodinách.
- V rodinách nebude svárů, zklamání a nespravedlnosti.
- Manželé se nebudou rozvádět a rozvedení se zase vrátí k sobě.
- Rodiny si budou rozumět a až do konce vytrvají v pravé víře.
- Matky v pozeňnaném stavu zakusí zvláštní ochranu mé Matky a dosáhnou všeho, co pro sebe a své dítě vyprošují.
- Chudým se dostane příbytku a chleba.
- Duše získají zálibu v modlitbě a utrpení a naučí se milovat Boha, bližního i nepřítel.
- Hříšníci se obrátí bez zvláštních překážek, i když je pro ně nověna konána jinou osobou.
- Hříšníci neupadnou znovu do svých dřívějších hříchů a dosáhnou nejen odpuštění hříchů, ale dokonalou lítostí a láskou získají znovu křestní nevinnost.
- Kdo tuto nověnu vykoná v křestní nevinnosti, ani potom nebude mé Srdce urážet žádným těžkým hřichem až do smrti.
- Duše, která se upřímně obrátí k Bohu, ujde nejenom věčné záhubě, ale i očistci.
- Vlažné duše zanechají své vlažnosti, vytrvají v horlivosti a v krátké době dosáhnou nejvyšší dokonalosti a svatosti.
- Když rodiče nebo některý člen rodiny vykoná tuto nověnu, nebude žádné dítě ani nikdo jiný z rodiny zavržen.
- Z mládeže obdrží mnozí povolání k duchovnímu stavu.
- Nevěřící obdrží milost víry a bloudící se zase vrátí k pravé církvi.
- Duchovní a řeholníci zůstanou věrni svému povolání. Ti, kteří se zpronevěřili svému povolání, obdrží milost pokání a návratu.
- Rodiče a představení obdrží pomoci nejen v duchovních, ale i hmotných starostech.
- Duše se lehce vyprostí z pokušení těla, světa a ďábla.
- Pyšní se v krátké době stanou pokornými, nenávisť se naplní láskou.
- Horlivé duše zakusí lahodu modlitby a oběti, neklid, strach nebo zoufalství je nebude trápit.
- Umírající budou z tohoto světa odcházet bez smrtelného zápasu a bez útoku ďábla. Náhlá a nenadálá smrt je nepřekvapí.
- Umírající dostanou tak velkou touhu po věčném životě, že se odevzdají do mé vůle a klidně zesnou v náručí mé Matky.
- Při soudu zakusí zvláštní ochranu mé Matky.
- Duše obdrží milost, aby nad mým utrpením a bolestmi mé Matky pocítili vnitřní soucit a lásku.
- Ti, kteří touží po dokonalosti, obdrží jako vyznamenání hlavní ctnosti mé Matky: pokoru, čistotu, lásku.
- Bude je provázet uklidnění, vnitřní a vnější radost ve zdraví a nemoci
- Duchovní osoby obdrží milost, aby neustále prožívaly přítomnost mé Matky, jakož i moji přítomnost bez zvláštních obtíží.
- Duše, které pokročily ve sjednocení se mnou, obdrží milost pocítit, že nežijí již ony, ale já v nich, to znamená: miluji jejich srdcem, modlím se jejich duší, mluvím jejich jazykem, sloužím celou jejich bytostí. Ony poznají, že vše dobré, krásné, svaté, pokorné, mírné, poslušné, štěstí a konání divů je mé dílo.

- Duše, které vykonají tuto nověnu, budou po celou věčnost zářit jako lilie kolem Neposkvrněného Srdce mé Matky
- Já Boží Beránek, s Otcem i Duchem svatým se budu věčně radovat z těchto duší, které září na Neposkvrněném Srdci mé Matky jako lilie a skrze mé Nejsvětější Srdce dojdou věčné slávy.
- Duchovní osoby budou v úkonech víry a ctnostném životě snadno postupovat.

K těmto zaslíbením Spasitelovým se připojuje ještě zaslíbení Blahoslavené Panny Marie:

Každou první sobotu se uzavírají brány pekla: nikdo nebude zavržen. Brány očistce se otevírají. Mnoho duší přijde do nebe. To je dílo milosrdné lásky mého Syna, kterou odměňuje ty duše, které uctívají mé Neposkvrněné Srdce!

Jako užitečný a inspirující průvodce slavením prvních pátků a sobot v měsíci doporučujeme brožuru P. Pavla Havláta OM, Slavení prvních pátků a prvních sobot v měsíci.

Zpracováno podle:

- <https://bosekarmelity.cz/sv-t-marketa-redi/poboznost-k-nejsvetejsimu-srdci-jezisovu/zjeveni-sv-markety-marie-alacoque/>
- https://www.farnoststrasnice.cz/doky/KK/prvni_soboty.pdf
- <http://farnostdobra.cz/index.php/ohlasky/spolecenstvi-mladych-2>

■ Slavení prvních pátků a sobot – svědectví

Úžasná pomoc v neustávajícím duchovním boji

Před pěknými pár lety jsem od otce Vladimíra poprvé slyšela o pobožnosti (nověně „prvních sobot“. Do té doby jsem jen matně tušila, že existují „první pátky“.

Myslím, že nám otec tehdy dokonce četl i všechna příslibení těm, kteří se budou snažit tuto pobožnost dodržet. A Lída Burianová přidala historku s knězem Markem Orko Váchou, který snad, aniž by zvládl všech devět sobot splnit, vyprosil obrácení pro svou nevěřící spolužačku. Toto mě skutečně zaujalo, protože mám kolem sebe blízkých nevěřících nebo vlažných věřících, až až.

Příslibení tedy u mě padla na velice úrodnou půdu. Zejména jedno z nich: „když rodiče nebo některý člen rodiny vykoná tuto nověnu, nebude žádné dítě ani nikdo jiný z rodiny zavržen“.

Totíž, po odchodu babiček a dědečků, kteří se za nás celý život modlili, se v naší rodině cítím hodně osamělá, co se týká prožívání víry. Pobožnost prvních devíti sobot se mi zdála jako úžasná pomoc v neustávajícím duchovním boji za mé blízké a za celý svět.

Začala jsem tedy s nověnou před několika lety... A doteď jsem pobožnost nedokončila a aktuálně ji mám „přerušenu“. Zatím se mi nepodařilo splnit všechny podmínky devíti po sobě jdoucích prvních sobot. Často jsem onemocněla virózou a nemohla jsem jít na mši. Pokud jsem zrovna byla zdravá, cestovali jsme a nenarazila jsem na žádnou bohoslužbu. Zároveň jsem pokaždé cítila velký odpor Zlého. Někdy první sobotu v měsíci lilo jak z konve a bylo jisté, že než dojdou do kostela, budu mokrá jak kostelní myš. Jindy byl nějaký nečekaný problém doma.

Největší výzvou pro mě ale byla modlitba růžence. I následné rozjímání o tajemstvích růžence – nebo dokonce modlitba druhého růžence! Byla jsem z toho docela nešťastná. Nedokázala jsem se vůbec do rozjímání ponořit.

Zpětně mohu zhodnotit, že pobožnost přesto prozatím přinesla dva velké plody:

– pravidelná účast na svátosti smíření – nejen moje, ale i našich dětí. S tím, že když jsem nově před nějakých časem přerušila, děti přestaly pravidelně ke zpovědím chodit... (zde ovšem hraje roli i vstup do puberty)

– pozvolné zamilování si modlitby růžence. Zpětně si říkám, že bez hlubokého a upřímného vztahu k růženci a k Panně Marii, jsem neměla šanci zvládnout celou pobožnost.

Možná nastal čas se opět vrhnout do náručí naší Matky a pustit se do „boje“ :)

Veronika

Poslední jistota spásy člověka

Jenda Balík vždycky říkal, že první pátek a první sobota je vždy poslední jistota spásy člověka. Já osobně jsem obětovala první pátky a první soboty za naši babičku, našeho dědečka a tatínka. Všichni to byli ateisté, naši víře se často spíše vysmívali... Ale Pán dopustil, že souhlasili, aby byli zaopatřeni – téměř „v poslední minutě,“ (ačkoliv si to léta předtím nepřáli).

Máme pět dětí a já mám čtyři kmotřence. Za kmotřence jsme nověnu prvních pátků a sobot již absolvovali, a věříme, že to pro ně bude mít přínos v cestě do nebe. Naše děti vedeme k tomu, aby s námi první pátky a soboty slavili hned poté, co mají za sebou první svatě přijímání. Všechny naše děti, krom nejmladšího, už je mají. Druhá nejmladší má již několik prvních pátků a sobot úspěšně za sebou. To je pro nás velmi důležité. Nejnáročnější je, když mají děti víkendovky se skautem nebo letní tábory. Skloubit první soboty s jejich programem. A samozřejmě, když jsou nemocné.

Prvních pátků a sobot se účastníme vlastně již nějakých 17 let. Ne vždy si vzpomenu jmenovitě říci, za koho bych chtěla pátky a soboty obětovat... ale když tak přemýšlím, tak doufám, že Pán Bůh slíbená zaslíbení naplní na někom, kdo to potřebuje. Pro nás je podstatné i to, že nás takto Pán pravidelně jednou za měsíc vede ke zpovědi a častěji k přijímání.

Ze sobotních příslibů je pro mne nejdůležitější tento: „Když rodiče nebo některý člen rodiny vykoná tuto nověnu, nebude žádné dítě ani nikdo jiný z rodiny zavržen.“ A z pátečních... „Budu jejich bezpečným útočištěm v životě, ale zvláště v hodině smrti“.

■ ■ ■ **KNIŽNÍ OKÉNKO**

■ **Nevšední dopisy svědkům vánočního zázraku**

Někdy se mi zasteskne po časech, kdy se místo e-mailů a sms/whatsapp/messenger zpráv vyměňovaly klasické papírové dopisy. Ať si kdo chce co chce říká, přes žádnou aplikaci ani po mailu nenakloвете do klávesnice myšlenky s tím samým rozletem, s jakým byste je sdělili příteli na papír. Nemáte žádnou okamžitou, nebo rychlou zpětnou vazbu, a tak se zcela jinak promýšlejí a volí slova. Vzácná příležitost zajet na hlubinu. Dopis je intimní prostor dvou lidí; místo, kde se shromažďují otázky, vzpomínky i plány. Krásné svědectví, že někomu

na vás záleží. Nebo vám na někom. Místo, kde je možné zpytovat svědomí, vyznat se či k ledasčemu přiznat. Ale ze všeho nejdřív, nutnost pobýt chvíli sám se sebou.

Už proto, že možná chvíli potrvá, než se najde nějaký slušný kus papíru. Pak se hledá psací potřeba, co by psala... a ta správná dopisovací atmosféra se neobejde bez šálku horkého čaje nebo kávy, kousku koláčku nebo čokolády, klidného místačka k rozjímání... a už je jasné, proč dnešní zrychlená doba klasickým dopisům moc nepřeje (kromě astronomických cen poštovních známek). Zanechat on-line vzkaz (s bonusem okamžitě odpovědi) dnes lze i z metra/autobusu/tramvaje, dokonce i za chůze (pozor na sloupy a cedule). Nebylo by fajn zalézt s dopisy zpět do křesla nebo útulného pracovního či kuchyňského koutu?

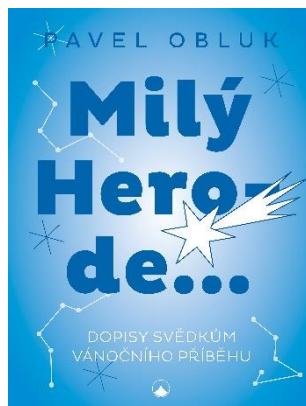
Dopisy svědkům biblického příběhu z pera programátora a analytika Pavla Obluka s názvem **Milý Herode...** jsou sbírkou zamyšlení, která mne budou letos doprovázet již třetím adventem a udělají radost v nejednom mikulášském i vánočním balíčku. Jde totiž o tak zajímavý a neotřelý počin (pokud tedy nečtete pravidelně havířovský časopis, ve kterém dopisy různým biblickým postavám vycházejí již přes dvacet let!), že by byla velká škoda, kdyby pod nánosem novinek letos zapadl.

Dopisy Pavla Obluka jsou adresovány osobám, které spíše osobně nepotkal. Přesto má k mnohým biblickým postavám niterný vztah a leckdy i velké pochopení. Souzní s adresáty, rozumí jejich slabostem, omylům, špatným rozhodnutím. Ve svých dopisech je upřímný – k sobě, i k těm, kterým píše. ‘Moudré’ tři krále za jejich rozhodnutí vyptat se Heroda na cestu k potenciálnímu protivníkovi rozhodně nepochválil, stejně tak jako ‘božského’ císaře Caesara Augusta za nápad sčítání lidu ve městě původu. Na druhou stranu umí být chápavý a smířlivý k těm postavám, které ve vánočním příběhu nejsou zrovna za hrdiny... k hostinským, co neměli pro svatou rodinu už žádné místo, k Herodovým vojákům i ke králi samotnému.

Tyto dopisy nás učí dívat se na člověka z trochu jiného úhlu, pít se po skrytých motivech a souvislostech, a uvědomovat si podobnost charakterů biblických postav s těmi našimi a vnímat paralely dřívějších časů s těmi dnešními. S Evou tak sdílí touhu po poznání, se Zachariášem období dlouhého čekání na potomky, a s Izajášem vládu nepoctivých politiků.

Dopisy jsou ovšem nejvíce plné naděje, pozitivních postřehů a vděčnosti. Pavel Obluk je vděčný za život mnohých, i hříšných postav, neboť i u nich umí nacházet kladné vlastnosti a okolnosti jejich životů. Je vděčný za Evin hřích, Zachariášovo oněmění a konečně... i za smrt betlémských dětí. Mnohé postavy pak obdivuje a žádá o přimluvu. Chtěl by umět žasnout jako pastýři, modlit se, postit a umět čekat na Krista jako Anna a Simeon, a vydávat svědectví víry jako Šimon.

O mnoha biblických postavách se pak dozvídáme zajímavé postřehy a souvislosti z jejich životů a dějin. Každý dopis vede k zamyšlení a ne jeden v nás vzbuzuje zajímavé otázky: Jaké by to bylo, kdyby Eva nezhrěšila? ... Co si asi dlouhé roky vyprávěl Josef s Ježíšem při práci v truhlárně? Jak by se nám žilo, kdyby neexistoval Bůh?

Dopisy jsou pohlazením po duši. Krásné čtení o svědcích vánočního zázraku, které bez cinkrátek a pozlátka odkazuje na pravé poselství Vánoc.

„Bůh, skutečný vládce celého světa, je s námi nejen v kýčovitých jesličkách, nýbrž v celém našem životě, kam jen se dokážeme ohlédnout a dohlédnout. Je snadné radovat se za zvuků koled, v záplavě jídla a štědrovečerních dárků. Ale onen „Bůh s námi“, je mnohem více přítomen v čase nejistoty a soužení. Zůstává s námi ve stínu egyptských pyramid, u babylonských řek, římských křížů, rozvrácených chrámů, na zkrvavených bojištích, v osvětlimských plynových komorách i komunistických žalářích. Zůstane s námi i uprostřed všemožných běd, které teprve přijdou, ne toliko jako nezúčastněný pozorovatel, ale jako jeden z nás, trpící stejně jako my, ba nevýslovně více. Jediné, co za to chce, je to, abychom my zůstali s ním.“

Pavel Obluk: Milý Herode... Karmelitánské nakladatelství, 2021.

■ Čtecí adventní kalendář pro ženy

Advent ve starém domě je kniha, která do mysli i srdce vnáší tu pravou předvánoční atmosféru. Ta dýchá z každé z 24 kapitol, které si čtenářky mohou dopřávat jednu po druhé během celého adventu. Příběhy protkané hořko-sladkými emocemi v tomto čtecím adventním kalendáři však spíše slupnou na jedno dvě posezení, jako pořádný kus hořké čokolády. Z této nadílky ale břicho ani svědomí nebolí, právě naopak. Na konci každé kapitoly zůstává v srdci i na jazyku něžně sladko.

Osudy obyvatel jednoho domu odrážejí situace a události, které moc dobře známe. I náš advent již určitě zažil chvíle velkých očekávání, radostí, námah, nejistot i zklamání. Na této knize je krásné, že její hlavní hrdinové nachází na každý problém a každou starost velmi uvěřitelné a vlastně moudré a jednoduché řešení. Malé krůčky odvahy (a někdy i nutného sebezapření) mohou pro druhé znamenat ten největší projev náklonnosti či lásky, který se pak v dobrém vrací.

Autorky – oblíbená spisovatelka Hana Pinknerová a její dcera Adéla Jaworek – mají dar vykreslit věrohodně jakoukoliv situaci, náladu i emoci. **Advent ve starém domě** je čtení plné malých i velkých starostí, dětských i dospěláckých radostí a něžných poselství. Je nadějnou zprávou o tom, že dobro dřímá v každém z nás a vede nás k zamyšlení, na čem v životě opravdu záleží. Přináší mnoho vtipných situací, ale také okamžiků, nad kterými se dojetím tají dech. Srdce nejedné čtenářky jistě zjihne v momentech, kdy se ze zamračených bruchounů vyklubou muži s city; a zaplesá, jakmile manželé nejdnou projeví něžnou náklonnost svým ženám nebo vezmou nenadálou situaci pevně do svých rukou.

Hlavní hrdinka dává čtenářkám svým životem spoustu zajímavých adventních „tipů“. Od tvorby vlastního adventního kalendáře, který neobsahuje jen sladkosti, přes přípravy na charitativní bazar (každý den vytřídit jednu věc pro dobré účely) až po udržování přátelských vztahů se svými sousedy. Svým zájmem o druhé a drobnými projevy pozornosti probouzí empatii a blíženeckou lásku nejen ve svých dětech, ale i v nás.

Iniciátorkou čtečího kalendáře je Adéla Jaworek (*1996), mladší dcera Hany Pinknerové. Certifikovaná trenérka tanečních sportů vystudovala žurnalistiku a mediální studia na Masarykově univerzitě v Brně. Založila taneční školu Tancování s Adélkou, vede kroužky pro děti a taneční kurzy pro dospělé. Advent ve starém domě je její literární prvotinou. Ta původně vznikala opravdu jako adventní čtení na pokračování a to pro autorčiny nejbližší – maminku, sestru a manžela. Výroba vlastních adventních kalendářů totiž sahá hluboko do autorčina dětství. S okolnostmi vzniku této tradice nás v úvodu knihy seznamuje starší sestra Adély, Anna Křištofová:

„Když jsme byly maličké, maminka nám vyrobila rozkošný adventní kalendář – sedm látkových pytlíčků z různých krásných látek zavěšených na šatní ramínko – a každý týden všechny naplnila nějakými dobrůtkami. Každé ráno jsme si u snídaně mohly jeden pytlík s překvapením otevřít. Chodily jsme k nim číchat, nenápadně osahávat, abychom odhadly, co v nich asi bude... Když mi bylo čtrnáct a Adélce jedenáct, vyrobily jsme první adventní kalendář i pro rodiče. Nechtěly jsme jim kupovat klasický čokoládový, protože lacinou kakaovou hmotu by moc neoceníli. Naše duševní i finanční kapacita stačila na čtyři dobrůtky týdně. Myslím, že jsme jim po domácnosti schovávaly bonbóny na střídačku se vzkazy a kresbičkami. „Kalendář“ sklídl od rodičů velké ovace a od té doby se každý rok snažíme trumfnout vždy ten předchozí. Přidaly jsme dobrot do čtyřiašedesáti, kromě sladkostí zařadily i voňavé svíčky, olejové kuličky do koupele nebo jiné roztomilosti, podle aktuální inspirace nebo našeho rozpočtu.

S rodiči už několik let nebydlíme, obě jsme vdané, ale kalendářovou tradici v různých podobách stále udržujeme. Minulý rok Adélka dotáhla jeden svůj starý nápad k dokonalosti: když jsem prvního prosince přišla domů z vánočního večírku, našla jsem na dveřích v ložnici viset červenou stuhu se čtyřiašedesáti texty poskládanými do malých obdélníčků připnutých červenými kuličky. Každé ráno jsme si ještě v posteli s manželem dychtivě četli Adélcin příběh starého domu ... Občas, vlastně docela často, jsem u čtení uronila slzičku.“

„Mě se to tak líbilo, a tak jsem u toho plakala, jak mě to dojímalo“, vypráví Hana Pinknerová v rozhovoru s dcerou nad vznikem knihy, „že jsem řikala: „Adélko, s tím by se mělo něco udělat.“ „Tak s tím něco udělej,“ odpověděla jí dcera, pro kterou byl příběh již uzavřenou záležitostí a myšlenkami a nápady byla u dalších projektů a plánů.

Hana Pinknerová se s umem a nadšením sobě vlastním pustila do práce. Rozšířila příběhy o popisy míst, lidí, myšlenkových pochodů jednotlivých postav a atmosféry různých událostí, rozvinula dialogy a sem tam přidala pointu navíc. Uhladila některé, možná trochu neobratné formulace a dle dceřiných slov dala celému příběhu „šťávu“. Výsledná spolupráce se více než povedla a je ideálním poděkováním všem ženám, maminkám i babičkám ještě před začátkem adventu za všechnu tu práci, která je během příštích týdnů čeká.

Hana Pinknerová, Adéla Jaworek: Advent ve starém domě, Karmelitánské nakladatelství 2023

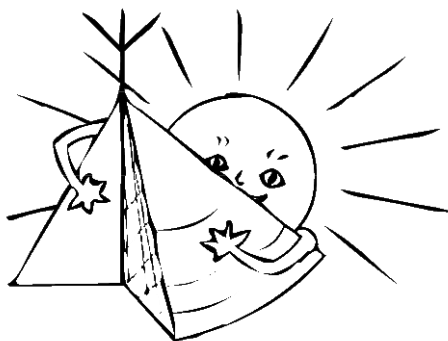

Milé děti,

začíná advent a blíží se Vánoce. Proč právě Vánoce? Slavíme přece narozeniny Pána Ježíše, který se stal člověkem. Proč se stal člověkem? Přišel na svět jako malé dítě. Proč přišel právě jako malé dítě? Napadá vás, milé děti, určitě další proč a proč a proč...

Smysl Vánoc

Kdysi za jednoho mrazivého Štědrého večera seděl zamyšleně muž u krbu, ve kterém plápolal oheň, a přemítal o významu Vánoc. „Pro Boha nemá cenu, aby se stal člověkem,“ uvažoval. „Proč by všemohoucí Bůh měl trávit svůj drahocenný čas s někým jako jsme my? A i kdyby, proč by se chtěl narodit zrovna ve stáji? Ani nápad! Celá ta věc je nesmysl. Kdyby Bůh opravdu chtěl sestoupit na zem, určitě by si našel jiný způsob.“ Náhle muže vyrušil z úvah divný zvuk přicházející zvenku. Přiskočil k oknu a opřel se o rám. Venku uviděl houf sněžných hus, které divoce mávaly křídly a zoufale se plácaly v hlubokém sněhu. Byly jako omámené a pomatené. Zřejmě z vyčerpání odpadly od většího hejna směřujícího do teplejších krajin. Muži jich bylo líto, a tak se zachumlal do teplého oblečení a vyšel ven. Pokusil se zahnat roztřesené husy do teplé garáže, ale čím víc se snažil, tím víc ptáci zmatkovali. „Kdyby tak věděli, že je chci zachránit,“ pomyslel si muž. „Jak je mám přesvědčit, že to myslím pro jejich dobro?“ Tu ho napadlo: „Kdybych se aspoň na chvíli stal taky sněžnou husou a mohl s nimi mluvit jejich řečí, pak by mě pochopily.“ V náhlém osvětlení si vzpomněl, že je Štědrý večer, a široce se usmál. Vánoční příběh se mu už nezdál nesmyslný. V duchu si představil prostě vyhlížející dítě ležící v jeslích ve stáji v Betlémě. Už rozuměl vánoční záhadě: Bůh se stal jedním z nás, aby nám naší řečí mohl sdělit, že nás miluje, že nás miluje právě teď a že mu jde o naše dobro.

Z knihy „Kolik váží sněhová vločka“

Teď už je jasné proč! Příběh posílají karmelitáni z kláštera Pražského Jezulátka jako motivaci k výtvarné soutěži. Pokud je vám 4 – 15 let, přidejte se!

- rozměr A4 (21 x 30 cm) na papíru
- výkresy dvourozměrné, vytvořené pomocí kresby, malby nebo tisku
- opatřené z druhé strany popiskou obsahující jméno, věk, kontakt (město, mailovou adresu, telefon), případně název školy/farnosti a název díla

Pokud přinesete obrázky na faru do středy 20. prosince, odevzdáme je za naši farnost všechny najednou...

Milé děti, přeji vám i všem u vás doma požehnané Vánoce, velkou radost z narozeného Ježíška a kupu krásných dárků

Lída

■ ■ CO SE CHYTÁ PRO DĚTI

■ Mikulášská nadílka

V úterý **5. prosince** od 17 hodin ve farním sále. Jako každý rok na začátku prosince se na vás těší Mikuláš s anděly a čertem. Společně si zazpíváme, pomodlíme se a měly by být snad i nějaké dárky.

■ ■ PRÁZDNINOVÉ AKCE PRO DĚTI

■ Jarní prázdniny v Rokytnici

Zveme děti a rodiny na jarní prázdniny do Rokytnice nad Jizerou. Tuto zimu v termínu **11. – 18. 2. 2024**. Cena pro dětské účastníky je 3 900 Kč. Rodiny se více informací mohou dozvědět na emailu anna.kafkova@gmail.com. Moc se na všechny lyžaře a snowboardáky těšíme!

Anička a další vedoucí

■ Jednodenní jarní výlet

Jelikož květnový svátek připadá na středu, vydáme se s dětmi na jednodenní výlet a to **8. 5. 2024**.

■ Letní tábor

Letní tábor vychází na termín **27. 7. – 9. 8. 2024** a pojedeme do již dříve navštívené skautské základny v Hostinném. V případě dotazů mě neváhejte kontaktovat na email: dvorahana@seznam.cz. Moc se na všechny děti těšíme.

Hanka Dvořáková

■ ■ ■ PROGRAM DIVADLA MÁJ

pozvání na pohádky pro děti

14. 1.	Hrnečku vař aneb Dvě pohádky pro mlsné jazýčky
21. 1.	Hračky
28. 1.	Hrnečku vař aneb Dvě pohádky pro mlsné jazýčky
18. 2.	Sluncomrak – premiéra
25. 2.	Hračky
10. 3.	Hrnečku vař aneb Dvě pohádky pro mlsné jazýčky
17. 3.	Sluncomrak
24. 3.	Hračky

Pohádky se hrají ve farním sále, jednotné vstupné 60 Kč, více na <https://www.divadlomaj.cz/>.

■ ■ ■ PROGRAM BOHOSLUŽEB O VÁNOCÍCH 2023

Neděle	24. 12.	4. adventní Štědrý den	7.00 mše sv. ze 4. neděle adventní 9.00 mše sv. ze 4. neděle adventní 16.00 (zvláště pro rodiče s dětmi) 24.00 (půlnoční)
Pondělí	25. 12.	Narození Páně	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Úterý	26. 12.	Svatého Štěpána	9.00, 18.00
Neděle	31. 12.	Svaté rodiny	7.00, 9.00, 10.30, 18.00 s obnovou manželských slibů
Pondělí	1. 1.	Matky Boží Panny Marie	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Sobota	6. 1.	Zjevení Páně (Tří králů)	7.00, 18.00 (s nedělními texty)

Kostel bude i během Vánočních svátků otevřený denně od 14.00 do 18.00 pro soukromou modlitbu.

Možnost svátosti smíření před Vánocemi

Čtvrtek	21. 12.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00
Pátek	22. 12.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00
Sobota	23. 12.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00

Po domluvě je možný i jiný čas. Je velmi dobré využít příležitosti ke svátosti smíření půlhodinu přede mší svatou během celé Adventní doby. Rádi také navštívíme vaše nemocné a seniory u vás doma.

■ Doporučení liturgické komise České biskupské konference pro slavení 4. neděle adventní.

Liturgická komise připravila následující doporučení ke slavení 4. neděle adventní v roce 2023, toto doporučení bylo projednáno v rámci 136. plenárního zasedání ČBK dne 7. července 2023:

Letos připadá Štědrý den 24. 12. na 4. neděli adventní. V mnoha farnostech to bude znamenat souběh několika dopoledních nedělních bohoslužeb ze 4. neděle adventní a bohoslužeb z vigilie Narození Páně.

Jelikož je neděle základním dnem pro křesťanské shromáždění a věřícím má být dána možnost slavení bohoslužby ze 4. neděle adventní, může být v tomto případě řešením konání bohoslužeb v sobotu večer. Pro všechny svěřené farnosti by pak měl kněz sloužit alespoň jednu mši svatou v neděli dopoledne. Tam, kde tomu nebrání kapacitní důvody kostela, je vhodné zvážit snížení počtu obvyklých nedělních bohoslužeb nebo naopak bohoslužeb štědrovečerních. V případě, že to vyžaduje pastorační situace, může každý kněz tento den výjimečně slavit čtyři mše svaté.

Při stanovení vhodného pořadu bohoslužeb 24. prosince je potřeba vzít v úvahu, že:

- pro odpolední bohoslužby 24. 12. se bere formulář z vigilie Narození Páně
- věřící se mají účastnit mše sv. jak o 4. neděli adventní, tak o slavnosti Narození Páně, což je dobré jim vhodným způsobem připomenout.

Tedy u nás ve Strašnicích

V neděli 24. prosince se má dát pokud možno přednost mši svaté ze 4. neděle adventní. U nás ve farnosti to bude mše svatá v sobotu 23. 12. večer a v neděli 24. 12. ráno v 7.00 a v 9.00. Mše svatá v 10.30 se nekoná. Odpolední mše svatá je už z vigilie Narození Páně. Kdo se na ní chystáte, musíte také ještě využít některou ze mší svatých ze 4. neděle adventní (sobota večer, neděle ráno). Povinností je tedy jak účast na nedělní mši svaté (4. neděle adventní), tak na mši svaté 25. 12. (Narození Páně, zasvěcený svátek).

■ ■ ■ VÁNOČNÍ INSPIRACE

Darujte vzdělání a naději dětem z nejchudších zemí světa

Dříve se u štědrovečerního stolu prostřelo místo navíc pro nečekanáho hosta. Touto prastarou tradicí jsme dávali najevo, že neodmítneme pohoštění žádné náhodné návštěvě, která zavítá k našemu prahu – pocestnému, tulákovi nebo žebrákovi. Doba se mění, a tak nám o Vánocích stěží zazvoní u dveří náhodný pocestný. Lidí, kteří potřebují naši společnou pomoc, je přitom na světě pořád mnoho. Nejzranitelnější z nich jsou děti. Nemůžeme je k našim svátečním tabulím fyzicky posadit, ale prostřednictvím Mary's Meals jim můžeme nabídnout jídlo, které je nakrmí po celý rok. Můžeme se společně pokusit co nejvíc vyvážit skutečnost plných stolů na jedné a prázdných žaludků na druhé straně světa.

Jménem bezmála 2,5 milionů dětí v nichž zůstává naděje živá díky jídlům, která pomáháte prostřednictvím Mary's Meals podávat, Vám přeji šťastné a požehnané Vánoce.

Petra Burianová, ambasadorka hnutí Mary's Meals, výherkyně soutěže Peče celá země v roce 2020 a tvůrkyně pořadu Pečení na neděli. Hnutí Mary's Meals pomáhá už téměř 2 a půl milionu dětem na celém světě a pomoc jednomu z nich na celý školní rok stojí jen 550 Kč. Vytvořme společně novou tradici a prostřeme u štědrovečerního stolu symbolicky talíř, jímž nasytíme jednoho nebo i více školáků, kteří žijí v nejchudších zemích světa. Dáme jim tak jistotu, že hlad se do jejich života nevrátí, ale také šanci získat vzdělání a naději na lepší budoucnost. Místo u stolu prostřete zakoupením tištěného nebo elektronického poukazu na e-shopu Mary's Meals. Více na www.MistoUVanocnihoStolu.cz.

Místo u Vánočního Stolu
MistoVanocnihoStolu.cz

Děkujeme Vám, že jste pozvali k vánočnímu stolu Mary's Meals další hladovějící dítě!

mary's meals

VESELÉ VÁNOCE
s úžasným dárkem
radosti a naděje

www.marysmeals.cz

Mary's Meals Česká republika z.s., Okružní 843/9a, 638 00 Brno
IČ: 68499726 | e-mail: info@marysmeals.cz | tel: +420 793 686 407
E-mail: info@marysmeals.cz | www.facebook.com/mysmeals | www.instagram.com/mysmeals

Mary's Meals poskytuje školní stravování dětem z mnoha nejchudších zemí světa každý školní den. Přidání výživného jídla v místě jejich vzdělávání přivádí hladovějící děti do školních tříd, kde získají vědomosti, které jim v budoucnu mohou pomoci vymáhat se z chudoby.

Uslužeme o to, aby každé dítě dostalo alespoň jedno výživné jídlo denně v místě svého vzdělávání a aby se ti, kteří mají víc, než sami potřebují, odtáli a tím, kterým chybí i to nejzákladnější.

**DÍKY VÁM DOSTANE
Z NEJCHUDŠÍCH DĚTÍ SVĚTA
JEDNO VÝŽIVNÉ JÍDLO DENNĚ
PO CELÝ ŠKOLNÍ ROK.**

■ ■ ■ PROGRAM FARNOSTI NA ŠKOLNÍ ROK 2023/2024

Bohoslužby v našem kostele	pondělí–pátek	18.00
	sobota	7.00, 18.00
	neděle	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Příležitost ke svátosti smíření, osobní rozhovor s knězem	půl hodiny přede mši sv. nebo dle domluvy	
Návštěva nemocných	dle domluvy s knězem	
Živý růženec	první pondělí v měsíci po mši sv.	
Adorace se zpěvy z Taizé	třetí pátek v měsíci po mši svaté	
Výuka náboženství	předškolní děti	úterý 16.00
	1. – 2. třída	pondělí 16.00
	2. – 3. třída	úterý 16.00
	4. – 5. třída	středa 16.00
	6. – 9. třída	čtvrtek 16.00 (od října)
Příprava dospělých na křest	v pondělí po mši sv.	
Příprava dětí ke svatému přijímání	Kromě výuky náboženství začne kurz od jara v pátek odpoledne spolu s rodiči.	
Příprava na biřmování dospělých	v pondělí po mši sv.	
Příprava na svátost manželství	dle domluvy s knězem; je nutné včas dojednat	
Křest dětí – příprava rodičů	příprava a termín dle domluvy s knězem	
Farní knihovna půjčuje	Středa	16.45 – 17.45
	neděle	10.00 – 11.30
	1. neděle v měsíci	8.00 – 11.30 v kavárně
Skupina KAAOKAZHATIA	zkoušky v neděli od 9.15	
Dětská schola (Malá Kalča)	Zkoušky v pondělí odpoledne	
Chrámový sbor Cantus amici	zkoušky v pondělí od 19.30	
Mateřské centrum	středa od 9.30 do 12.00	
Setkání seniorů	každé druhé úterý v měsíci od 9.30	
Vycházky seniorů	4. úterý v měsíci dle dohody	
Farní kavárna	neděle 8.00 – 12.00	
Úklid kostela	pondělí od 12.30	

Srdečně zveme další farníky k zapojení se do farního života. Zvláště uvítáme všechny, kdo by byli ochotni nabídnout pomocnou ruku – v knihovně, ve schole, ve farní kavárně, při úklidu kostela.

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

Betlém není jenom pro děti

Jesličky představují příběh, který započal před dvěma tisíci lety v jednom betlémském chlévě. Vytváří náladu slavnostního očekávání; nezáleží na tom, zda v rodině máme nebo nemáme děti a jestli u našeho betlému stojí celý houf vánočních figurek nebo je lze spočítat na prstech jedné ruky. Protože se význam betlému nemusí omezovat pouze na lidový zvyk, může se místo s jesličkami stát naším modlitebním koutem – a to až do svátku Zjevení Páně, nebo dokonce až do svátku Uvedení Páně do chrámu.

...

Jesličky nám připomínají, že k nám Bůh ve svém velkém milosrdenství sestoupil, aby s námi navždy zůstal. Jesličky nám dále říkají, že Bůh se nikdy nevnučuje silou. Kvůli naší spáse nezměnil dějiny a neudělal žádný oslnivý zázrak. Přišel v naprosté prostotě, pokoře a mírnosti. Bůh totiž nemiluje velkolepé revoluce těch, kdo chtějí vládnout dějinám. Neužívá ani kouzelnickou hůlku, aby se pokusil změnit stav věcí. Stává se malým dítětem, aby nás přitáhl láskou, aby se dotkl našich srdcí svojí pokornou dobrotou, aby svojí chudobou otřásl těmi, kdo marně hromadí falešné poklady tohoto světa.“

Převzato ze sešitu 10 minut denně –
Připrav své srdce na Vánoce,
KNA 2022

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného početí Panny Marie
Praha – Strašnice

Ke Strašnické 1000/10, 100 00 Praha 10

tel.: 274 782 480

e-mail: k.koci@gmx.com

www.farnoststrasnice.cz

zpravodaj@farnoststrasnice.cz